

Maria's bron helpt

Zo'n vierduizend Srilankaanse Tamils uit Nederland en omliggende landen trokken zaterdag naar het bedevaartsoord Banneux in België om Maria te vereren. Dat minstens de helft hindoe was noemde kardinaal Simonis 'ontzettend mooi'. Als ze maar van de hostie afbleven.

Na de mis trekken katholieke én hindoe Tamils in processie naar de geneeskrachtige bron van Banneux, het Lourdes van België.

door Koert van der Velde

Met honderden staan ze geduldig in de rij. Plastic jerrycans en vulbare Maria-beeldjes in de aanslag, tot ze het kraantje aan de voeten van Moeder Maria bereiken.

„Dit water is heilig. Want Lord Jesus, o nee, Maria is hier verschenen”, zegt de hindoe Parta, die vier jaar geleden in Nederland zijn asiel-status kreeg. In zijn huis heeft hij, zoals de meeste hindoes, een klein altaar met daarop zijn favoriete goden: Shiva, Laksmi, Krishna, Jezus en Maria.

Voor de verering van deze goden is heilig water nodig, liefst uit de rivier de Ganges. Maar die stroomt door India. Parta gebruikt daarom water uit Banneux, dat volgens hem ook best goed is.

„Het werkt zelfs tegen kleine kwaaltjes” zegt hij. „Kun je niet slapen, strijk dan wat water over je voorhoofd. Heb je in je vinger gesneden? Een paar druppels water werken genezend.” Traditionelere hindoes vinden het nodig hun jerrycan met water uit Banneux op sterkte te brengen met een enkele druppel echt Gangeswater.

Volgens Moeder Maria zou het water ook zonder Gangestoefvoeging goed genoeg zijn voor de hindoe Tamils. „Deze bron is bestemd voor alle naties”, had ze immers het eenvoudige meisje Mariëtte Beco meegedeeld, toen ze in 1933 aan haar verscheen in de tuin van het ouderlijk huis in Banneux. En: „Ik ben de Maagd van de armen.” De boodschap werd eerst door de pastoor en later door de kerk erkend. Banneux werd het Lourdes van België.

Bron, maagd, armen. Voor de in West-Europa wonende Tamils klinkt het als muziek. Deze meidag bij de bron van Banneux is in twintig jaar tijd uitgegroeid tot dé dag om andere Tamils te ontmoeten en *tamilaria* te kopen.

Groepjes jongens staan nonchalant te kijken naar langslappende maagden in traditionele sari of in moderne spijkerbroek. Her en der stampt op disco gezette traditionele Tamil-muziek over het marktterrein dat voor de poorten van het heiligdom is opgezet. Het publiek loopt verlekkerd langs de standjes met dvd's, sari's en kleine loempia's.

Een paar jongens leggen uit hoe de huwelijksmarkt werkt. „Onze ouders hebben er niks mee te maken. Als die ons willen koppelen doen ze dat wel vanuit huis, arrangeren ze per telefoon. Wij zijn hier om onze eigen selectie te maken.”

Dat alleen uit Tamils geselecteerd

Misdienaartjes in afwachting van de mis, het hoogtepunt van de bedevaartsdag.

wordt, spreekt vanzelf.

„Maria is een echte moeder”, zegt een ander, die hindoe is. „Je kunt altijd bij haar terecht. Ook met je verlangen naar een leuk meisje. Maria bemiddelt. Wie tot haar bidt, zal verhoord worden.”

Tamil-jongeren van rooms-katholieke komaf hebben daar niet allemaal vertrouwen in. „Mijn zoons van twaalf en zestien zijn thuis gebleven. Zij geloven niet meer”, zegt John Thevathasan. „Ze zijn in Nederland geboren en getogen en hebben zich de gesecculariseerde cultuur eigengemaakt. Dat kan ik jammer vinden, maar het is niet anders. Dat is integratie.”

Thevathasan legt uit dat katholieken traditioneel hogeropgeleid en rijker waren dan hindoes. En, al wordt in Nederland het verschil met hindoes steeds kleiner, misschien zijn katholieken een tikje gesecculariseerder.

Het hoogtepunt van de dag, de mis door kardinaal Simonis in de gigantische metalen en houten nieuwbouwkerk, wordt via internet live de wereld in gestuurd. Zijn zegening van een glas water, dat de tsunami symboliseert, moet nieuwe rampen op Sri Lanka voorkomen.

Om de boodschap live in het moederland te krijgen, zijn een aantal mannen bij de ingang van de kerk druk in de weer met computers en schotelantennes. Ze promoten ook de cursus 'Learn Tamil'. De jongeren mogen deze 'misschien wel oudste taal ter wereld' niet vergeten, vinden ze. „Het is een voertuig van oude spiritualiteit”, zegt een man die niet katholiek is, maar zich ook geen hindoe wil noemen. „Want de waarheid is zo veel universeler.”

Die woorden zijn aan de aartsbischop niet besteed. Hij benadrukt de bemiddelende rol van Maria, maar ook de uniciteit van Jezus Christus

katholiek én hindoe

Bedevaart

en van het sacrament. De eucharistieviering gaat gepaard met veel ritueel, begeleid door elektrische gitaren, traditionele danseresjes en onzekere misdienaartjes. Het lichaam van Christus is alleen bestemd voor katholieken, is de hindoes in het Tamil te verstaan gegeven.

De hindoes lijken dat helemaal niet erg te vinden. Ze lopen warmer voor de processie met de als Tamil verklede Moeder Maria – blauwe sari aan, gouden kettingen om de hals – direct na de mis. De Maagd staat tussen bosjes bloemen op een draag-

baar. Vrouwen dragen haar naar buiten. Langzaam zet de stoet zich in beweging, naar de bron. De kardinaal voorop, in vol ornaat en met oranje stip op het voorhoofd. Als hij plotseling de stoet verlaat, ontstaat er verwarring. Voor hem is met de eucharistie het hoogtepunt van deze bedevaart voorbij. „Ik heb last van mijn heup”, bromt hij desgevraagd. „En ik doe vandaag al niets anders dan allerlei plechtigheden aflopen.”

Begeleid door toeters en trommels trekt de stoet met de Tamil-Maria verder. Bij de bron komt de opeenge-

pakte menigte tot stilstand. Collectief heffen ze een weesgegroet aan. Het gedrang wordt sterker wanneer de priesters de processie verlaten.

Massaal storten de bedevaartsgangers zich op het Mariabeeld. Er wordt betast, geaaid, gegraaid, bloemen en ander loof worden onder haar voeten vandaan getrokken. Alles wat met de Maagd in aanraking is geweest, is heilig en geeft geluk.

Op het naburige parkeerterrein staat een hindoe zijn auto met jerrycans heilig water vol te laden. De buit is binnen.